

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: doc. PhDr. Radim Kočandrlé, Ph.D.

Práci předložil: Adam Novák

Název práce: Vybraný problém z Aristotelova spisu O duši: zkoumání duše a hierarchie živé přírody

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Jak autor uvádí, cílem předkládané práce je především „vyjasnění problematiky duše“ u Aristotela (s. 2). Autorovým záměrem je přitom zejména vysvětlit samotnou Aristotelovu definici duše, přiblížit vztah duše k tělu a určit její význam pro živé bytosti. Touto optikou tak chce autor *de facto* ukázat Aristotelův pohled na přírodu a život jako takový. Uvedenému cíli autor podřizuje strukturu celé práce. Nejprve představuje základní Aristotelovu terminologii, přičemž pro názornost vhodně užívá její zápis v alfabete. Mimo jiné zde rozlišuje pojmové dvojice látka – tvar, možnost – uskutečnění, přičemž právě druhou z nich pokládá za vhodnější k popisu živých bytostí. Upozorňuje také, že tři ze čtyř příčin, které Aristotelés rozlišuje, se přímo vztahují k duši. Než autor přiblíží vlastní Aristotelův náhled na téma duše, podobně jako on věnuje nejprve krátce prostor pojetí duše u předchůdců, kde byla nejčastěji spojena s pohybem a vnímáním. Ve třetí kapitole se pak již zabývá vlastním Aristotelovým vymezením duše, kdy mimo jiné představuje její definici jako složky, která zajišťuje tělu život. Následující kapitola je pak již zaměřena na jednotlivé známé mohutnosti duše (vyživovací, smyslová, rozumová), které Aristotelés rozlišuje. Autor vhodně upomíná, že jejich zdánlivá hierarchie odpovídá vzestupným možnostem, které vyjadřují. V této souvislosti se dále zabývá i aspekty smyslového a rozumového poznání, které k mohutnostem patří. Rozebírá tak jednotlivé smysly, jejich roli a orgány, k nimž se váží. V případě rozumové duše, která se týká člověka, autor na závěr velmi krátce upozorňuje na známou otázku její případné nesmrtnosti.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Autor zvolil poměrně obtížné téma, které v prvé řadě nutně předpokládá dobré zvládnutí a pochopení klíčového Aristotelova pojmového aparátu i adekvátní porozumění jeho konkrétní aplikaci na popis přírodního světa. Téma zároveň na autora klade nároky ve schopnosti dobré práce s literaturou – v daném případě především primárním textem. Ačkoli autor využívá naprosto relevantní sekundární literaturu (často zahraniční), základem práce je právě vlastní Aristotelův text, jehož citacemi autor celý výklad provází. Od prvotního představení klíčové terminologie tak autor přechází k její aplikaci k popisu duše v zásadě podle uspořádání vlastního Aristotelova spisu. Nezůstává přitom pouze u případného popisu obsahu Aristotelova spisu, ale za pomoci vhodně vybrané sekundární literatury různá témata dále rozvádí. Již v případě samotné definice duše s odkazem na soudobé autory zmiňuje její tři varianty, o nichž se sám domnívá, že se vzájemně doplňují. Text předložené práce je přitom velmi názorný, neboť autor často používá různé příklady. Díky tomu je text obecně i dobře srozumitelný.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Jazykový projev je velmi dobrý. Práce rovněž v zásadě netrpí na gramatické nedostatky. Autor jednoznačně ukazuje, že si velmi dobře osvojil práci s literaturou. Odkazy na primární prameny odpovídají obvyklému úzu v oboru. Způsob zápisu sekundárních zdrojů je od nich rovněž vhodně odlišen. Není ale jasné, proč se uvedení Corenova článku v poznámkách pod čarou výrazně odlišuje od ostatních článků (navíc je za číslem strany uvedeno datum vydání). Na okraj je možné také připomenout, že pokud autor cituje názvy primárních pramenů ve zkratkách, práce by měla být doplněna o seznam těchto zkratek. Práce je nicméně určitě přehledně členěna na jednotlivé kapitoly, které se věnují daným tématům.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Celkový dojem z práce je velmi dobrý. Autor vychází přímo z Aristotelova spisu a zároveň vhodně přihlíží k relevantní (i zahraniční) sekundární literatuře. Jakkoli se zdá, že této literatury mohlo být využito i větší penzum. V každém případě je evidentní, že předložená práce je výsledkem autorova vlastního zájmu o danou problematiku.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“.

Datum: 23. 5. 2024

Podpis: